

خزلوننه

شاعر: ازل جی

مینه نه کپری پښتو کپری ازله

گلابونه کتابونو کې زاړه شي

Ketablon.com

لیکونکی: محمد یونس زیرک

کال: ۱۴۰۳

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

* * *

ډير وريرمه زيادت رانه ونشي
د يو بنكلي عبادت رانه ونشي
په بنايست خبره كيري رنگ مي زير دي
تلويزون كي دي صفت رانه ونشي
ډوډي نه خورمه چاي نه خلك مننه
خو په شونډو كي به خت رانه ونشي
له ما خپله بل چا وړي دي خراب يم
ستا د زړه به حفاظت رانه ونشي
د بي ننگو به صفت رانه وانوري
د نرانو به غيبت رانه ونشي
هغي دومره پښيमानه كرم ازله
دوباره به محبت رانه ونشي

غم دی بنه ډیر گران شی بنوښی دی په یوه روپئ شی
امن دی راشی او بیخی دی په یوه روپئ شی
چی هر سړی دغه میوه و خوری او بنه یی و خوری
د جینکیو اننگی دی په یوه روپئ شی
د پښتنو د سر ټکری دی بی ارزښته نشی
د دوکاندار ماما ټکری دی په یوه روپئ شی
غلي بنه یم غبروه می مه لالیه
زه څه نه وایم خبره خرابیری
ته چی رانشی والا که محفل و کم
ته چی کیننی سندرہ خرابیری
سرکشیانی به خود کوی سرکاره
ادم زاد چی شی نهره خرابیری
جانان څه ملامته دی تندیه
دغه هر څه خو له بره خرابیری
ساقی ډک که د انصاف منصاف نه تیر شه
گینی بیا گوره ککره خرابیری
ستا ازل د ورځی سم صحی سړی وی
خو په ماښام کی بنه په نره خرابیری

هغه سترگو ته می نظر که خیرات که
خدایه ما می د لالی په خای وفات که
بختوری ما د عمر بختور که
په کلوزه کی دی زره راته سوغات که
زه د زره د ماتیدو د زوره نه یم
زره می مه ماتوه راشه سر می مات که
دسمبر دی شینی یخنی یمه نیولی
لبر شان اور دی په غمبورو په سی زیاد که
سپینه خوله وربانندی کیده مسلمانی
د ازل د خولی اوبه آب حیات که
دعاگانو کی می یاد ساته ډاکترې
شاعری می مرگ نه پس را پسی اسخات که

* * *

نه می زړه بڼه دی نه به بڼه شی یاره
څوک دی زما په رڼم نه شی یاره
دا په جنت مټین در ټول که خدایه
د ددغو حق دی چی ووده شی یاره
د خیتی غم ته چی وطن خرڅوی
په تورو خاورو دی ماړه شی یاره
چی جانان و وایی خو شکر بڼه یم
د سړی زړه ورسره بڼه شی یاره
ازله بیا دی شاید زړه صبر شی
دا ستا ډاکټره دی واده شی یاره

سرې شگې می باد په سرتور سر د بیابان کړی
ستا د بی ننکې کیسی می خپل ځان ته بیان کړی
گل می درته و نیولو څومره می قیمتته کړی
لاس می درنه واخستلو بیرته می ارزانه کړی
زه یاغی باغی سرې یم بد دی شم بدنام دی شم
گټه به می کړی وی که خدای په ما تاوان کړی
درمی که قلم لاس کی ټوپک می درنه واخسته
ورور می کړی سرې می کړی بیرته می انسان کړی
ځان دی ملا کړی د ډاکټری خواته نه ورتلی
شوندې چی درکړی په توبو یی پښیمانه کړی

په چغو وژاره ناری وکه گیلی وکه
باران ته ودریره باران ته دی کیسی وکه
د یارانی په نوم یوه اشرفی مه ورکوه
د خدای په نوم باندی بنی ډیری صدقی وکه
د قهویی سترگو میرمنی ته خبره واوړه
واوړه وریری موسم ووه دی یو خو شپی وکه
په غریبی کی چاته لاس مه نیسه صبر کوه
چی وخت دی راغی د ډالرو نه جامی وکه
په ماښامی کی لږ څه څکه زړه به دی نه تنگیری
سهار چی کار ته تلی د ځان سره ټپی وکه
ازله هر شعر کی د ډاکټری پسی زړه مه خوره
چیرته کی دم وکه تعویز وکه خوردی وکه

* * *

تقاضا ده يو گلاس او لږ شراب
او په لاس کې د چا لاس او لږ شراب
مانښامې کې سړيتوب نه نه نه
دا وخت خوند کوي بکواس او لږ شراب
زه په خپل ملنګي کې لوی بادشاه
زه لرمه لږ احساس او لږ شراب
د سيند غاړه زير اسمان زير مازيگر
يو لالې او يو عکاس او لږ شراب
مړوند لری که خوب خوند کوي ازله
د نامه نه لږ وړپاس او لږ شراب

* * *

زړه می غوڅ دی ستا د غوڅی رابطی نه
تشکر زما د دومره حوصلی نه
زیاتی مه کړه منع کیرم نه تپی نه
ملا جار دی د ممبر او مسلی نه
اجی گله ته او مره بڼه یی چی ورشم
زه جنت ته نه خم مخکی د ادی نه
ستا په سر وه راته گرانه ته چی لاری
ما دی مخ واروه ټولی قبیلی نه
تا دی بیا سترگی سرې کړی دی کوټې نه
ما می سرې سترگی راوړی میکدی نه
زه د خپل وطن په رنځ دارو پوهیرم
گاونډیه تشکر دی نظریی نه
د یاری معار پیسه نه ده ازله
خینی خلک شته خواره دی له پیسی نه

* * *

ژوند د فلم غوندی نه دی چی به تیر شی
نه جانان د سړی خوی دی چی به هیر شی
چی کوم بڼکلی خوښ کو دولس یی یاران وی
چی تر سو مونږ ته رسیری نو گنډیر شی
پیسی وگته یاران به خدای پیدا کړی
د حساب به نه وی دومره به را ډیر شی
یه ازله دلگان ورته بڼکار پرو
بس چی چیرته غم وی مونږ نه به چاپیر وی

ما غوندى سړى ورته بغارى وواھلى
ژوند راباندې شپږ رقمه لارى وواھلى
نه وو ضرورت د بيا راتگ او بيرته تگ
زخم كى دى بيا راته نو كارى وواھلى
چا پسى مى دومره بدى بدى چغى وكړى
لاړو مى د وينو غوندى دارى وواھلى
سرو لمبو ته پاتى شو جانان جانان وطن
مونږ ورته دلرى نه كو كارى وواھلى
يه ازله وه ازله تا ته وايم لوفره
بس كه نن دى خو پيالى مردارى وواھلى

* * *

ڇوڪ يي پاڇا ڪه ڇا ويڻلله
عشق يو لوبه وه ما ويڻلله
يعني زما او ستا ڪيسه ختم شوه
يعني مونبر دواړو دنيا ويڻلله
چي د رقيب سره جانان وځندل
ما ورله بنه په خدا ويڻلله
د پښتنو په منځ ڪي د مينه وڪړه
ازله بلڪل چي تا ويڻلله

څاه يې ستونې كې اڅاره غونډې ښكاري
دا وطن راته بې پلاره غونډې ښكاري
تقدس په كې د علم پاتې نه دي
زندگي راته مرداره غونډې ښكاري
د جانان په ځاي كتاب باندي مېنه
دا جلي راته اوښياره غونډې ښكاري
خودكوشي به رانه كيږي كه دا حال وي
ماته دغه يوه لاره غونډې ښكاري
ما د روغ افغانستان هيله لرله
اوس مي دا هيله بيماره غونډې ښكاري
چې كوم كس مي شاعري اوري ازله
هغه كس راته بې ياره غونډې ښكاري

* * *

يو درد لرم نرى نرى خوږيرم ملنگه
تر اوسه بى وفا پسى زوريرم ملنگه
دا چا راته بنيري وکړى رضا جينى په شا شوه
لاسونه يى دانه دانه تويرم ملنگه
زه اوس هم د مړ سترگى تر تاثير لاندې راځمه
زه اوس هم هغه سترگو ته لږزيرم ملنگه
خه الله دى مل شه زه جيگيرم ملنگه
اول نه دى زه هر ماښام غورزيرم ملنگه
نه مى شرابونو ميکدو غمونه کم کړل
اونه په جماتونو کى ښه کيرم ملنگه
دا ما ته خو په سجده کى هم نرى نرى ياديرى
ته څه وايى چى زه به ورياديرم ملنگه
ولا ځان راته بد ښکاري په دومره لويه ږيره
يونيم وخت کى اوس هم پسى ژړيرمه ملنگه
اوف ورکه دى ډاکټره شى ځوانى مى پرى تبا کړه
سپيري خاورى شوم هر خوا باديرم ملنگه

* * *

یا ورلہ ما بوزی یا کور راولی
مور می یادیری ما لہ مور راولی
د زورورو بنار کی غلہ گرخم
ورور می خبر کی زما ورور راولی
لالی تہ وواہ ازل دی غواہی
چی نہ راتلو بیا یی پہ زور راولی

خان باندي پراته يو د قبرونو په رقم
زړونه مو ولاکه وي د زړونو په رقم
خوبنه ده د يارانو چي وفا کړي که جفا
ما خو ورکتلي دي د ورونو په رقم
وه بزرگه ته په سپين پوتکي غوليدلي يي
کاش کي واي زړونه د مخونو په رقم
ته مي په زرگي وريره مه خرابوي مي
زه يمه د خامو ديوالونو په رقم
هر چا امتحانه پوري لوستي يم ازله
زه وایم د مکتب د کتابونو په رقم

* * *

بيتونه

وريڇي دي باران دي او اسمان بيخي په موډ کي دي
غير کي يي نيولي يم جانان بيخي په موډ کي دي
وڙني مو کافري د سينو منځ دي بنکاريږي تري
څه کوي سمبال دي که گريوان بيخي په موډ کي دي

بيتونه

خوله مي دي ماته شي چي بل ته يي څښتن ووايم
په اور به کينم خو وطن ته به وطن ووايم
وخت به راځي اسلام اباد کي به دمه کومه
او کلیمی به د پنجاب په هر تن وایمه

بیابان دی زما خوښ دی
ژوند توان دی زما خوښ دی
خدایه ما ته یی ډالی که
یو انسان دی زما خوښ دی
که پښتون که هزاره دی
یو افغان دی زما خوښ دی
که جنت دی که دوزخ دی
خو جانان دی زما خوښ دی
گران وطن افغانستان می
رڼر دی او وران دی زما خوښ دی
په دا سپین سر انجونی غواړی
زړه می ځوان دی زما خوښ

ازله مريم باچا بلکل مريم
زه دهغي په خدا بلکل مريم
بابا ادم په هوا بلکل مريم
اوزه په لور د هوا بلکل مريم
که لاري بيا به هديره کی گورو
ته چی راخی زه به بيا بلکل مريم
د هلکانو په اتني ميئن يم
د جنکو په گدا بلکل مريم
دلته په سپين کابل جان سپيني واورى
هلهته د صوات په هوا بلکل مريم
شونډی په شونډی او سینه په سینه
مريم په دغه گناه بلکل مريم
ډاکټري مور باندي می تانه مخکی
ورپسی وروسته په ته بلکل مريم

درانو لوستونکو ستاسو د لوستلو څخه مو نړی مننه.

د نورو په زړه پورې معلوماتو په تمه ووسی.

په درنښت

محمد یونس زیرک

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English